

gennemførte med det snævrere mulige flertal. Ved kommunalreformen blev grundtaksfinansieringen afskaffet. Det betyder, at en kommune nu risikerer at skulle betale langt over 1 mio. kr. om året for at anbringe et barn uden for hjemmet. Da regeringen og Dansk Folkeparti samtidig undlod at finansiere sammenlægningen, blev de udsatte børn derfor efterladt i et sort økonomisk hul.

Det tragiske er, at det ikke overrasker nogen, at de udsatte børn igen blev taberne. Adskillige eksperter advarede nemlig om lige præcis det problem, før kommunalreformen blev vedtaget, men nu står vi her altså. Bare et halvt år efter at kommunalreformen blev implementeret, er der allerede lukket fem institutioner for stærkt skadede børn, simpelt hen fordi kommunerne ikke kan finansiere tilbuddene længere, og eksperterne stadig først anbringes i teenageårene. Det synes jeg vidner om, at vi i vore systemer har en alt, alt for lille tilbøjelighed til at gribe ind på det tidspunkt, hvor problemet virkelig er der. Vi skal gribe ind langt tidligere. Vi skubber snebolden foran os, og de børn, der går for lud og koldt vand derude, bliver ofrene for den stramme kommunale økonomi.

Endelig viser de nye tal, at syv ud af ti børn stadig først anbringes i teenageårene. Det synes jeg vidner om, at vi i vore systemer har en alt, alt for lille tilbøjelighed til at gribe ind på det tidspunkt, hvor problemet virkelig er der. Vi skal gribe ind langt tidligere. Vi skubber snebolden foran os, og de børn, der går for lud og koldt vand derude, bliver ofrene for den stramme kommunale økonomi.

Anbringelserne er dyre, det koster let 100.000 kr. om måneden, men det er penge, vi i Det Radikale Venstre gerne bevilger for at sikre bedre vilkår for udsatte og omsorgssvigtede børn. De børn må bare ikke komme i klemme i en kommunal kassetænkning.

Derfor støtter vi forslaget til vedtagelse, og vi ser frem til en kulegravning af både anbringelsesreformens og kommunalreformens økonomiske konsekvenser for kommunerne og for dem, det hele drejer sig om, nemlig de udsatte børn.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Nu er vi jo enige om forslaget til vedtagelse, og vi er også enige om baggrunden for det her, men det er ordførerens tale om, at det er vigtigt at sats på anbringelser og ikke nøjes med forebyggelse, der provokerer mig til alligevel at stille et spørgsmål, og det er: Hvordan har man det så i Det Radikale Venstre med, at det er et radikalt medlem af KL's bestyrelse, der har meldt ud, at den her besparelse på 470 mio. kr. er helt i sin orden, fordi man har afsat 100 mio. kr. – 100 mio. kr. – til forebyggelse?

(Kort bemærkning).

Bente Dahl (RV):

Nu er det jo sådan, at radikale politikere, hvor de nu end befinder sig henne i systemerne, har forskellige helheder at tage vare på. I Det Radikale Venstre som sådan går vi ind for forebyggelse. Det skal der ikke herske tvivl om. Jeg tror, at fru Pernille Frahm tænker på Henrik Larsen, der er kommet med nogle udtalelser, og jeg kan ikke vide, præcis hvad der ligger til grund for hans udtalelser.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Så siger vi tak til ordføreren. Og den næste ordfører er fru Pernille Frahm.

Pernille Frahm (SF):

Op til den her debat har der jo været en del skrivelser i aviserne, især i starten af året. Der er både blevet skrevet om, at der mangler den her sammenhængende børnepolitik, og der har faktisk også været nogle, der har skrevet, at det nærmest er, som om vi fjerner alt for mange børn i det her land og efter helt tilfældige principper. Det har Weekendavisen bl.a. gjort. Og der synes jeg godt man kunne berolige dem lidt med, at der rent faktisk fjernes for få. Der fjernes for få, det gør der.

Og det gør der, fordi det er for dyrt, og derfor vokser alt for mange børn op under forfærdelige vilkår. Syv ud af ti får først rigtig hjælp, når de selv er blevet i stand til at kræve det, eller når det rent faktisk er blevet for sent til at give dem den tryghed, som de har brug for i barndommen.

I Norge har man valgt at prioritere anderledes. Der prioriterer man barnet meget højt. Der fjernes langt flere af de 0-3-årige, og det er vanskeligt at tage barnet hjem igen. Det giver jo børn en chance for at opleve en stabil barndom under tryggere forhold end dem, som forældrene kunne have givet dem.

KL 16.00

Vi står lige nu i en rigtig utålelig situation, og vi får nogle udmeldinger fra KL. Da vi vedtog den nye anbringelsesreform, blev det meget klart understreget, at det ikke skulle være en besparelserreform. Ministeren har sagt det nu her, endelig og meget tydeligt, og det fremgår også af det betænkningsskildring, som bl.a. SF var med til at give. Alligevel er det nu besluttet at spare 470 mio. kr., og en hel del kommunale topfolk siger, at det ligesom lå i luften med denne reform,